Az ellenőr megköszöni

Revizorok jártak a vállalatnál, a Pénzügyminisztérium Bevételi Főigazgatóságának emberei. A szokásos, évenként ismétlődő rutinellenőrzést végezték el. Ténykedésük befejeztekor azonban korántsem a szokásos módon távoztak. Rövid értekezlet keretében megköszönték azt a támogatást, melyet a vállalat vezetőitől kaptak, s elismeréssel szóltak az egy év alatt végbement változásokról. Egyebek között nemcsak a gazdálkodási eredmények növekedéséről, hanem az ügyvitel áttekinthetőbbé tételéről, a párhuzamosságok kiküszöböléséről, a készletnyilvántartás korszerűsítéséről. A vállalati emberek többsége csodálkozott. Még ilyet! Az ellenőrök dicsérnek!

Ritkaság? Ma még az. Ám már nem fehér holló a bíráló észrevételek, megállapítások, jegyzőkönyvi felhívások és figyelmeztetések seregében. A gazdálkodó egységek, legyenek akár vállalatok, akár szövetkezetek, időről időre átesnek különböző vizsgálatok próbatételén. Ez természetes kísérője a mának. Az eszközök hasznosítása, a szociális ellátottság, a pénzügyi tevékenység, az árképzés kiragadott példa csupán, de sejteti, mi mindenre terjedhet ki az átfogó, vagy éppen az egy-egy részletet kiemelő ellenőrzés. A legfőbb tulajdonos, a társadalom nevében jelennek meg az ellenőrök, kérik számon, mivel, hogyan sáfárkodtak, miként igazodtak a törvényekhez, rendeletekhez. Számonkérnek: segíteni akarnak.

Túlzás lenne a gondolati kapocs? Hiszin a revizor szónak, az ellenőrzés kifejezésnek mintha mellékíze lenne, valami kellemetlenről, szükséges rosszról tudósítana. S ráadásul mennyi alkalom e mellékíz kóstolgatására, hiszen az átfogó felügyeleti ellenőrzéstől a népi ellenőrök vizsgálódásán át, banki, szakszervezeti emberekig, sokan, sokféle ügyben járhatnak el, kérhetnek felvilágosítást, foghatják vallatóra a némán is beszédes papírokat. A közhiedelemmel ellentétben, korántsem olyan sűrű, rendszeres, alapos az ellenőrzés, mint kellene, mint amit a társadalmi érdek indokolna. Nem számít ritkaságnak, hogy egy-egy gazdálkodó egységhez csak három, négy évente jutnak el a felügyeleti vizsgálat megejtői, s az sem, hogy egy-egy részkérdés elemzése ugyan megtörténik, de háttérben marad az átfogókép, az egész helyzetről szóló ítélkezés. Helyeselhetők tehát azok a törekvések — mind az állami, mind a szövetkezeti gazdálkodásban —, melyek a következetes ellenőrzést, a tartalmi elmélyülést szorgalmazzák.

Itt kapcsolódik gondolatmenetünk a közösen már elismert, szükségesnek tartott erőfeszítésekhez. A jobb, hatékonyabb ellenőrzés ugyanis, megítélésünk szerint, elválaszthatatlan attól, hogy a számonkérés egyben lendítőerő, s közvetítő is legyen. Lendítőerő a jó tapasztalatok elismerő összegezésével, a helyes kezdeményezések dicséretével, az előző ellenőrzés óta végbement változások kedvező vonásainak kiemelésével. Közvetítő szerepre pedig azért kell vállalkoznia az ellenőrzésnek, hogy átvigye, átadja más területeken a célravezető módszereket, megoldásokat, illetve, ha kell, gyűjtse össze, jelezze a pontatlan jogszabályokat, az egészséges fejlődést nehezítő rendelkezéseket, mindazt, amit túlhaladott az élet.

Ahogy csintalan gyermek a sokat emlegetett mumusra, némelyik gazdálkodó egység úgy tekint az ellenőrzésre. Tegyük hozzá: főként ott van ez így, ahol akad takarnivaló. A döntő többségnek semmi oka erre. Arra sokkal inkább, hogy meglelje az ellenőrzés, a számonkérés, s a napi gyakorlati munka tökéletesítésének összetartozását, ezerféle kapcsolódását. Azt, hogy közös célok elérését, érdekek érvényesítését szolgálják, más-más oldalról, különböző eszközökkel, azonos kötelezettségekkel. S a hangsúly természetesen nem az eszközök különbözőségén, hanem a kötelességek azonosságán, a cél egyeződésén van. Az elismerést, a köszönetet ugyan az ellenőr mondja, de valójában a társadalom véleményének tolmácsolója. E szerep sarkallja arra, hogy jóról, rosszról egyaránt beszéljen.

M. O.

JOGI TANÁCSOK

Betegségi segély nyugdíjas téesztagnak

Az idén ment nyugdíjba K. S. termelőszövetkezeti tag. Nyugdíjazása után ismét visszament dolgozni a termelőszövetkezetbe, és a tavaszi munkákban, mint növényápoló részt vett. Most megbetegedett, egy-két hónapig nem tud dolgozni. Kérdezi: mint nyugdíjas dolgozó téesztag, jogosult-e betegségi segélyre?

A termelőszövetkezeti törvény végrehajtásáról szóló rendelkezések a nyugdíjas tagok betegségi segélyének feltételeire és mértékére külön szabályokat nem tartalmaznak. Ugyanazok a rendelkezések vonatkoznak, mint a nem nyugdíjas tagokra a következő megszorítással:

A rendelkezések szerint betegség esetén a termelőszövetkezeteknek azt a tagját kell jövedelempótló készpénzsegélyben részesíteni, aki orvosilag igazolt keresőképtelensége miatt munkáját nem tudja ellátni, és megbetegedését megelőző egyévi időszakban a részére megállapított munkát elvégezte, illetve teljesítette a 150 tízórás munkanapot. Ez a rendelkezés vonatkozik a termelőszövetkezeti nyugdíjas tagokra is. Amennyiben tehát a nyugdíjas tag a közös munkában részt vesz, megbetegedése esetén ugyanazon feltételek mellett jogosult a betegségi segélyre, mint a termelőszövetkezet többi tagja. Itt kell figyelemmel lenni arra, hogy a rendelkezés a betegségi segély lehetőségét csak olyan nyugdíjasok számára biztosítja, akik a nyugdíjazást követően ismét munkába állnak, és a segélyezéshez szükséges számú munkanapot a nyugdíjazást követően végzett munkával szerzik meg. A nyugdíjazást megelőző munkateljesítés alapján betegségi segély nem jár.

Olvasónk esetében ez azt jelenti, hogy betegségi segélyre akkor jogosult, ha a nyugdíjazása után, a keresőképtelen betegségét megelőző évben — vagy betegségét megelőző naptári évben — teljesített legalább 150 tízórás munkanapot. Tekintettel arra, hogy nyugdíjazását követően nemrég kezdett dolgozni, így nem valószínű, hogy a 150 tízórás munkanapot ledolgozta, tehát jelenlegi betegségére segélyezésre nem jogosult.

Dr. V. M.

Tóth Béla:

SZEGEDI REGÉLŐ

Újságok, korok, események

46. A csángók helyzete.

Szegedi Napló, május 30.

Tallián Béla alispán jelentése.

A települtek állapota nagyon különböző: Ivanova, most már Nagygyörgyfalva községben 260 család van elhelyezve. Az itt élő bevándorlók gyékényből készített sátrakban laknak, eddig még éhséget nem szenvedtek, miután szükség esetén rendelkezésre állottak az adományozott élelmiszerek. Sokkal nyomasztóbb a Gyurgyevón elhelyezettek állapota. Ezek közül 300 család, mely a legutóbbi szállítással érkezett, még mindig fedél nélkül van, s a korábban jöttek is csak részben vannak gyékényből készült sátrakkal ellátva. Ezek már éhséget is szenvedtek, sőt többen ruhájoknak egy részét kénytelenek voltak élelmiszerekért zálogba adni.

A kereseti és munkaviszonyokról eddig terjesztett kedvező hírek valótlanoknak bizonyultak. Az mondatott, hogy egy-egy munkás naponként 80 krt keres. Pedig egy-egy munkaképes nem 80 krt, hanem csak 30 krt szerezhet átlag naponta. Az eddig bevándoroltak száma 3319, köztük 889 a munkaképes. Egy-egy munkaképesre átlag 3 munkára képtelennek a fönntartása esik, a 30 krt napibérből tehát egy munkaképesnek és három munkára képtelennek kellene megélni, ami teljes lehetetlenség!

Az egészségügyi viszonyokat egyelőre ugyan veszélyeztetve nem találták, de azért a helyzet aggasztó, mivel alig hihető, hogy az ideiglenes menhelyen összeszorított telepesek a nagy nyári hőséget s az erre következő esős és hideg napokat baj nélkül kiállhassák. Mindenekelőtt szükségesnek látja ezek alapján Bánffy gr., hogy egy magasabb szakértelmű orvos küldessék ki annak megvizsgálására, hogy a kijelölt telephely, tekintettel a települők eddig egészen más éghajlatú lakhelyére, általában alkalmas-e telepítésükre.

A telephely árvízmentességére nézve is alapos aggodalmak vannak. Az új töltés ugyan sokkal erősebb a régi töltésnél, de azért mégis kérdéses, vajjon képes lesz-e a telepet nagyobb árvízveszély ellen is megvédeni. Bánffy gr. tehát azt javasolja, hogy maguk a községek magasabb területeken helyeztessenek el, melyek esetleg magánosoktól vásárlandók meg. A települő helyül kijelölt vojlovitzi erdő 536,000 forintra van becsülve. Ezt nem volna czélszerű fával együtt átadni a telepeseknek, mivel a kitűnő minőségű fát azok kellőleg nem értékesíthetik. Czélszerűbb volna a fát az államnak értékesíteni és árának egy részén venne át a kormány a korábbi ármentesítő társulat birtokából mintegy 3600 hold földet, melyre a most elhelyezhető 400 családon túl a többi települő családok nagy része is elhelyezhető lenne.

Ugyanekkor:

Csángó levelek. A betelepített csángó-testvérek állapotáról egymásnak ellentmondó hírek keringenek. Tallián Béla Torontál megye alispánja jelentésében elég sötét színekkel festi a telepítettek szomorú sorsát, olyanynyira, hogyha előadása hű, úgy a csángók bizottságának, valamint a kormánynak gyors és erélyes intézkedése múlhatatlanul szükséges volna. Ellenben, a szintén hitelesnek tartandó László Mihály képviselő jelentése szerint a fölhangzott panaszok alaptalanok volnának, s a letelepített csángók helyzete agggodalomra okot nem szolgáltat. Ezen még ki nem derített tényállás megvilágítására alkalmasak leginkább maguknak az új honpolgároknak nyilatkozatai. Elég érdekesnek tartjuk ezen okoknál fogva az alább közölt csángó-levelet, melyek néhány sorban egész közvetlenséggel tárják föl állapotukat s azt éppen nem rózsás színben tüntetik föl. A levelet a maga eredetiségében, az fró helyesírását meghagyva közöljük. A levél a következőképp hangzik:

Czím: Ajánlom Tisztelettel T. ez. Szolovics János kir. biztosi építési anyag kezelő uramnak Szegedre. Magyarhon.

Kelt levelünk Nagy-Györgyfalva máj. 15. 1883.

Tiszteletreméltó

(Uram Szolovics János) Kegyelmed tiszteletét és Becses ajándékát el nem felejthetem és el nem tűrhetem, hogy kegyelmed kívánta állapotunkról ne tudósítsam én Ambrus Albertet az ki kegyelmeddel szinte fél Szegedet megkerültem feleségemvel és Albert kiacskámval sok ezerné jókot és fris egéséget kívánunk kegyelmednek és ha kisasznya van annak is Nagyra született Gyermekeinek és az szent Isten Áldását egész ház tájára. tehát kegyelmed kívánságát akarván teljesíteni, és Alázatos szolgája akarván maradni tudósítom kegyelmedet állapotunkról; tudniillik hogy mi már megtelepedtünk, kaptunk házhelyet 1/4 holdat és két hold szántóföldet az mezőn az mely vizessége miatt szinte nem használandó és kunyhókat építettünk az mely Négy karó, két gyékény és másfél léczből áll. az dolog, vagy kereset állapotja pedig olyan, hogy szinte hogy az mindennapit sem tudjuk megszerezni mert mind máig nem tudjuk mit fizetnek, mit mérnek csak azt mit adnak kéntelenségünk miatt el kell fogadjuk. és még egyszer Az Isten áldását kívánom az egész Szegedi lakosságnak és Boldog esztendőt és kegyelmednek annyi áldást és annyi Boldog ezer szerencsét, amenynyi csep víz az Dunavizében, ezzel maradok holtig hőn szerető Alázatos szolgája Ambarus Albert, kinek nevében mint paraszt házból származot Székel vagy csángó Magyar írtam Balázs István bíró

Kérem szíveskedjenek vissza írni

Ugyanekkor.

A következő ajánlatokat vette lapunk a csángók befogadására: Temesvári István birtokos egy lány és egy fiút hajlandó fölfogadni. A leány tisztességesen fölnevelné, s ha méltó lesz rá, férjhez is adja. Matasits Antal kerékgyártó egy 14 éves csángó fiút hajlandó befogadni azzal, hogy jó mester embert nevel belőle, azonkívül egy 12 éves árva csángó leányt örökbe fogadna, kinek jövőjéről gondoskodna.

(Folytatjuk.)

Családi események

HÁZASSÁG

I. kerület

Szeged: Felvégi András és Bertényi Mária, Katona László és Szabó Éva, Bodó Károly és Vass Rozália, Apai Pál és Gulyás Éva, Szamosközi István és Árva Éva, György László és Tumbas Ivanka, Jankó László és Kanyar Dorottya, Csonka Barnabás és Szomora Ágnes, Kovács József és Fodor Zsuzsanna, Szabó András és Miske Ida, Majtinszky Endre és Dudás Izabella, Nagy István és Dandé Erzsébet, Bakos István és Molnár Rita, Kopasz István és Nagy-György Zsuzsanna, Szörényi Jenő és Balla Olga, Nagy Endre és Sziveri Erzsébet, Móricz András és Hargitai Klára, dr. Tanács Antal és Cenkei Ágnes, Novák Zoltán és Mohácsi Katalin, Tóth László és Szántó Éva, Popovics Sándor és Nagy Györgyi, Czékus Tibor és Szekeres Terézia, Győrbíró Tamás és Kakulya Teréz házasságot kötöttek.

Szőreg: Tóth Tibor és Beke Zsuzsanna házasságot kötöttek.

II. kerület

Szeged: Csapó Ferenc Antal és Ágoston Veronika, Földes József és Somogyi Zsuzsanna Mária, Bánhídi László József és Ludvig Terézia Ágnes, Gombos Gábor László és Horváth Éva házasságot kötöttek.

III. kerület

Szeged: Szakács Károly István és Albertus Margit, Tóth Mihály és Klementisz Mária Magdolna, Jeszenszki Ervin és Sípos Piroska házasságot kötöttek.

Kiskundorozsma: Herbacsek József és Farkas Katalin, Nagy Mihály István és Bódi Etelka, Lévai István és Boros Rozália házasságot kötöttek.

SZÜLETÉS

I. kerület

Szeged: Dr. Ződy Zsolt Árpádnak és Gyöngyösi Magdolna Máriának Tímea, Domonics Istvánnak és Czombos Ilonának Tibor, Pataki Andrásnak és Kovács Máriának Marianna, Battancs Imre Mátyásnak és Farkas Erzsébet Máriának Margit Erzsébet, Fődi Mátyásnak és Balog Teréziának Tünde, Tóth Lászlónak és Tábith Emma Máriának Milena, Monoki Endrének és Horváth Irénnek Zoltán Endre, Retek Istvánnak és Vincze Valériának István Béla, Papp Istvánnak és Veréb Máriának Marian Ildikó, Forgó Istvánnak és Magyar Erzsébetnek István, Tóth János Mihálynak és Kirstóf Eszter Gizellának Csaba, Kónya Szilveszternek és Nagymihály Erzsébetnek Gabriella, Herceg Imrének és Kis Mártának Márta Mónika, Váradi Lászlónak és Kiss Mária Magdolnának Edit Tímea, Csöre Jánosnak és Szőke Klára Ilonának András, Patkó Sándornak és Sinkovics Magdolnának Gábor Tamás, Engi Józsefnek és Domonkos Ilonának Edit Ilona, Antal Gábornak és Maros Ágnesnek Nóra Anna, Boros Józsefnek és Pataki Etelkának József, Király Józsefnek és Dani Rozáliának Róbert, Baróthy Béla Eleknek és Poszek Mária Margitnak Áron, Hangay Gézának és Csetényi Ildikónak Levente Géza, Forgács Ferencnek és Szabó Ilonának Attila Ferenc, Gontia Lajos Mihálynak és Dávid Éva Katalinnak József, Lángi István Mihálynak és Szemerédi Zsuzsanna Magdolnának Zoltán, Csorba Józsefnek és Sztevanov Máriának Andrea, Vecseri Lajos Zoltánnak és Lankó Jolán Annának Árpád, Piros Péternek és Korchmáros Márta Saroltának Márta Magdolna, Szögi Andrásnak és Asztalos Margitnak Szilvia, Gárdián Lászlónak és Budavári Ibolya Editnek Andrea, Hódi István Mihálynak és Kovács Erzsébetnek István Attila, Katona Józsefnek és Tombácz Piroskának Edit, Lévai Lászlónak és Molnár Ilona Katalinnak Brigitta, Ármány Istvánnak és Rózsa Ibolyának Brigitta, Illés Mihály Györgygek és Wischner Valéria Évának Katalin, Illés Mihály Györgynek és Wischner Valéria Évának Zsuzsanna, Sárszegi János Árpádnak és Kószó Jolánnak Attila, Csipak Károlynak és Németh Ilonának Erika, Klára, Gilinger Attila Lászlónak és Avar Ágnes Annának Anett, Tuczakov Axentának és Vidák Amáliának Dusán, Molnár Géza Endrének és Kádár Ilonának Gabriella, Oláh Istvánnak és Battancs Juliannának Tünde Gyöngyi, Heil Sándor Ferencnek és Kondász Mária Magdolnának Andrea Brigitta, Becherer Ferencnek és Fekete Rozália Juliannának Anikó, Bálint Ernőnek és Laudisz Arankának Beáta, Erdei János Istvánnak és Verebes Éva Gizellának Katalin Éva, Smoling Imrének és Szabó Annának Krisztián, Makai Ferencnek és Katona Eszternek Tímea, Kiss Imrének és Belovai Veronikának Csaba Imre, Holb Istvánnak és Turzó Márta Máriának Beáta, Sebők Attila Endrének és Cziráki Ilona Erzsébetnek Henriett, Salacz Károlynak és Morvai Gizellának Hajnalka, Farkas Istvánnak és Kovács Ilonának Gábor, Bárkányi Istvánnak és Korom Anna Máriának István, Koczur Illésnek és Kónya Ilonának Ilona, Flórián Illésnek és Ludányi Katalinnak Illés, Szendrei Zoltánnak és Kószó Juliannának Péter, Borsos Gézának és Szerencsés Jolánnak Géza Tibor, Nagy Sándornak és Szuromi Ida Máriának Zsolt Attila, Szalai Józsefnek és Gulyás Ilonának József János, Sulyok József Attilának és Herczeg Magdolnának Anita, Pónyai-Pisurnyi Sándornak és Bodola Gizella Máriának Réka, Farkas András Sándornak és Király Máriának Flórián Valter, Szabó Róbertnek és Kovács Klárának Roberta, Csányi Jenőnek és Szikora Gizella Veronikának Gyöngyi Brigitta, dr. Tímár Mátyás Ferencnek és Kódor Klárának Krisztina Klára, Fábián Istvánnak és Répári Máriának Előd István, Papdi Mihálynak és Nagy Erzsébet Piroskának Péter Pál, Nacsa Károlynak és Somogyi Évának Károly, Kicsi Jenőnek és Keller Emese Juliannának Emese Gabriella, Fröhlich András Miklósnak és Naszály Márta Veronikának Edit, Selmeczi Ferenc Lajosnak és Martonosi Emíliának Emília, Hódi Mihálynak és Horesnyi Márjának Gábor, Török Antalnak és Török Mária Margitnak Benita Anett, Adamik János Mihálynak és Szalai Erzsébet Zsuzsannának Csaba János, Szekeres Jánosnak és Balogh Piroskának Csaba, Horváth Lajosnak és Peszleg Zsuzsannának Csaba, Török Miklós Szabolcsnak és Újhelyi Annának Miklós, Remes Sándor Ágostonnak és Nagy Annának Bernadett, Szekeres József Pálnak és Gelei Mária Viktóriának József Péter, Perecz László Mártonnak és Szabó Márta Ildikónak László, Sáska László Istvánnak és Rehák Terézia Rozáliának László, Fodor Istvánnak és Szalma Erzsébetnek Ildikó, Batky Csaba Ferencnek és Gubina Zsuzsannának Csaba Antal, dr. Pintér Sándornak és dr. Lehotzky Helga Erzsébetnek Eszter, Éder Sándornak és Vakula Jolánnak Sándor, Korom Miklós Péternek és Tanács Hildának Miklós Szabolcs, Otlokán Sándor Jánosnak és Tatár-Kis Juditnak Zita Julianna, dr. Győri Istvánnak és Harkai Edit Juliannának Blanka nevű gyermekük született.

III. kerület

Szeged: Lajkó Imre Jánosnak és Kómár Ilonának Róbert, Patai Józsefnek és Szőke Hedvignek Csaba, Kolompár Lászlónak és Kolompár Juliannának Ildikó, Kürti László Györgynek és Pál Ilonának László, Szélpál Istvánnak és Ilia Máriának Szilvia, Vincze Józsefnek és Gazdag Katalinnak Renáta Rita, Zótér Istvánnak és Csorba Teréznek Mónika, Tóth Istvánnak és Hornyák Erzsébetnek Erika, Kormos Istvánnak és Király Ételkának Csaba, Borsos Sándor Istvánnak és Babar Irénnek Sándor Tibor, Dorogi Péter Mihálynak és Süveges Katalinnak Péter Krisztián, Radics Károlynak és Jakab Rozáliának István Albert, Tóth Árpád Józsefnek és Bacsa Máriának Enikő, Oláh Andrásnak és Minkó Klárának Zsolt, Sröber Péternek és Bálint Irén Margitnak Mónika Edit, Rácz Jánosnak és Kádasi Évának Péter Ivó, Simon Ferencnek és Kecskeméti Éva Gabriellának Szabolcs András, Tóth Tibor Istvánnak és Fekete Irmának Lóránt László, Erdei Istvánnak és Marton Arankának Anikó, Kovács Sándornak és Raffay Gyöngyvérnek Gábor Sándor, Tóth Miklósnak és Újvári Katalin Arankának Antal, Babidorics János Andrásnak és Petrohai Erzsébetnek Gabriella, Bullás Lajosnak és Tőke Máriának László Lajos, Kádár István Józsefnek és Vajner Katalin Máriának Imre, Kovács Gábornak és Magyarics Erzsébetnek Barbara, Szeri Antalnak és Szatmári Juliannának Julianna Szilvia, Elter Antalnak és Vass Magdolnának Magdolna, Sebők János Jenőnek és Huszka Ilonának Krisztián, Somogyi Györgynek és dr. Balogi Irma Kornéliának Boglárka Julianna nevű gyermekük született.

HALÁLOZÁS

I. kerület

Szeged: Kovács Lajosné Szabó Klára Mária, Ötvös Gabriella, Sütő Mária, Vízvári János, Börcsök Istvánné Farkas Rozália, Samu Sándorné Tanács Mária, Molnár Dezsőné Lázár Mária, Szűcs Sándor, Tóth Bálintné Kállai Zsófia, Balogh Károlyné Bóka Veronika, Szili Józsefné Budai Rozália, dr. Komócsin Mihály, Gulyás Sándor, Fülöp Istvánné Farkas Viktória, Grausz Viktória, Szolga Józsefné Kántor Margit, Körmendi Mihály, Börcsök András, Szlukovinyi Andrea, Berta Mária, Kopasz Domonkos, Kobrizsa András, Nagy István, Csomós Sándorné Németh Mária, Bitó István, Csomor András, Till Gusztávné Bottven Erzsébet, Papp István, Kiss Mária, Horváth János, Adorján Mihály, Bakacsi Istvánné Pintér Erzsébet, Forgách Géza, Nagy Zsolt meghalt.

Szőreg: Kórász Antalné Nagy Ida, Csanádi Pálné Gál Mária, ifj. Csanádi Pál meghalt.

II. kerület

Szeged: Halmazsán Jánosné Ördögh Erzsébet, Városy János, Tóth István, Sági Béláné Szabó Rozália meghalt.

III. kerület

Szeged: Kószó István, Vajda József, Horváth Zsuzsanna, Heim Miklós József, Patai Csaba, Szélpál Szilvia, Dancsó Gergelyné Deli Erzsébet, Hajdú Lyubomirné Fodor Piroska, Dudás Béláné Boros Julianna, Hegyi János, Kovács János József, Bárkány Istvánné Ézsiás Anna, dr. Enyesdi Imre, Oláh Zsolt, Ábrahám Vilmos, Duzsik Andrásné Fári Erzsébet meghalt.